

Tereza Opavová, Jošt II. z Rožmberka (1430-1467), České Budějovice 2010.

Bakalářská práce na Historickém ústavu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Posudek vedoucího bakalářské práce

Slečna Tereza Opavová si jako téma své bakalářské práce zvolila osobnost Jošta z Rožmberka, který patřil k významným církevně-politickým činitelům v českých zemích 15. století. Životaběh tohoto aristokrata jihočeského původu, působícího ve významném úřadě biskupa vratislavského, byl od 19. století již několikrát předmětem zájmu českých a zahraničních badatelů, především kvůli Joštovu klíčovému působení ve Slezsku, v době revolty Vratislavských proti českému králi Jiřímu z Poděbrad. Opomenuto však zůstalo Joštovo mnohaleté angažmá v rytířském řádu johanitů, jehož byl členem a od roku 1451 i generálním převorem (nejen) pro české země. Autorka se tak inovativně zaměřila na další dimenzi Joštovy církevně-politické činnosti, která se časově překrývala s jeho biskupským úřadováním.

Struktura bakalářské práce je dobře promyšlená: autorka v úvodní části shrnuje relevantní informace o rytířském řádu sv. Jana Jeruzalémského a českém kontextu jejich působení, prezentuje nám rovněž vhled do dějin rožmberského rodu v bouřlivém období první poloviny 15. století. Zde osvědčuje znalost editovaných pramenů a historiografické literatury, stejně jako schopnost jejich kritické reflexe.

Hlavní důraz je v práci samozřejmě kladen na Joštovy aktivity v johanitském řádu, souběžně s jeho pozdějším působením ve Slezsku. Slečna Tereza Opavová pracovala s archiváliemi z Národního archivu v Praze, Státního oblastního archivu v Třeboni a Státního okresního archivu ve Strakonici. Tyto prameny tak často poprvé použila k obohacení biografie Jošta z Rožmberka a jeho církevně-politických a také hospodářských johanitských aktivit. Starší i současná německá či polská literatura se ukázala pro zvolené téma jako nepoužitelná, neboť vůbec nereflektovala Joštovo členství v johanitském řádu. Recentní české studie naopak zatím jen evidovaly Joštovu funkci generálního převora. V posledních letech vzniklo sice na Masarykově univerzitě v Brně pod vedením doc. Libora Jana hned několik kvalifikačních prací k dějinám českých johanitů ve 13. až 15. století, osobnost Jošta z Rožmberka se však předmětem jejich bádání nestala.

Pozitivně též hodnotím aktivitu slečny Terezy Opavové v mém středověkém semináři, její znalost relevantní medievalistické literatury a pečlivou přípravu, stejně jako zájem o pravidelné konzultace nad archivními prameny, související s přípravou její bakalářské práce.

Předkládaná bakalářská práce slečny Terezy Opavové je cenným doplněním našich znalostí o roli katolických církevních představitelů aristokratického původu v exponované době poděbradské, v časech teologického a později i válečného konfliktu mezi stoupenci církve římské a české církve utrakvistické. Přesto se občas objevuje jisté interpretační tápání, zrcadlí se pak též v některých jazykových neobratnostech, narazíme rovněž na gramatické problémy. Bakalářská práce však odpovídá standardům, vyžadovaným naší univerzitou od kvalifikačních prací základního akademického gradu. Navrhuji tudíž, aby byla hodnocena stupněm „velmi dobře“.

PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.

České Budějovice, 18. 6. 2010